

kan see. Det er en Selvfølge, at det let kan ordnes paa en saadan Maade, at man i det Dieblif, Stemmesedlerne modtages, affonderer dem, der vedkomme det ene, og dem, der høre til det andet Thing; men, naar derimod Afstemningen seeer ved at reise sig eller blive sidende, er der større Vanskelighed forbunden dermed. Imidlertid er Udvalget kommet til det Resultat, at man maatte overlade til den høitærede Formand for Rigsdagen at træffe saadan Afgørelse med Secretairene om Maaden, hvorpaa Stemmerne optælles, at derved den grundlovmæssige Forfrist kunde betrygges. Den anden Bemærkning, jeg vil gjøre ved den 25de Paragraph i Udkastet, er, at, da det er aabenbart, at Feltstilling let er mulig, især i en saa stor Forsamling, naar der ikke stemmes ved Navneopraab, og heller ikke ved Stemmesedler, er det indstillet, at Navneopraab skulde ubetinget finde Sted, naar Forskjellen i Stemmetallet ikke overstiger 5. Man har forsaavidt fulgt den Anskuelse, der er gjort gjældende i Landstinget, hvis Forretningsorden indeholder en Bestemmelse af en saadan Beskaffenhed. I det ærede Folkething har man ved Praxis tagtaget en lignende Regel; men det har været Udvalgets Mening, at det var bedre, at Forretningsordenen indeholdt en Regel end at overlade til Formanden, hvad der aldrig kan være behageligt for ham, i saadanne Tilfælde at tage en Bestemmelse. En tredie Grændring, som jeg skal gjøre ved Udkastets § 25, angaaer Kugleaffstemningen. Det vil findes i Udkastet, at vi have forenet os om at vælge et stort Tal, nemlig 40, som det, der skulde forlange Kugleaffstemning, for at den kunde finde Sted; derimod har Udvalget udeladt en Clausul, som findes i Folkethingets Forretningsorden, og som gaaer ud paa, at et bestemt tilsvarende Tal af Forsamlingens Medlemmer skulde kunne forlange Forsamlingens Afgjørelse af det Spørgsmaal, der saaledes maatte forekomme med Hensyn til, om Kugleaffstemning skulde finde Sted eller ikke. Grunden, hvorfor vi i denne Henseende have fulgt Landstingets og ikke Folkethingets Forretningsorden er, at det efter vor Overbeviisning er stridende mod Hensigten med Kugleaffstemningen, at en saadan Bestemmelse findes. Hensigten med Kugleaffstemningen er aaben-

bart, i vanskelige Tider at værne om Stemmegivningens Frihed i Forsamlingen, og denne Hensigt illuderes ved et saadant Tillæg, som det, hvorom jeg taler. Udvalget har forsaavidt den bestemte Anskuelse, at enten bør dette Tillæg ikke finde Sted, eller ogsaa bør man opgive den hele Kugleaffstemning (Ja!), men ikke indsætte den i Forretningsordenen paa en saadan Maade, at den virkelig bliver en Illusion. — Den 29de § er affattet fra Udvalgets Side paa en saadan Maade, at den har faaet en større Vidde end den tilsvarende § i Thingenes Forretningsordener; dette er skeet, fordi man efter Omstændighederne fandt det rigtigt, at den fik en videre Virkekreds, saaledes at Rigsdagen efter Omstændighedernes Medfør kunde iye til dette overordentlige Middell, og ad denne Vej bedrøfte en Afvigelse fra en eller anden af Forfristerne i den Forretningsorden, som den vedtog.

J. A. Hansen. Da det er Udvalgets Mening at lette Afdgangen til med $\frac{3}{4}$ Deel af de Stemvende at faae vedtaget Afvigelser fra saadanne Bestemmelser i Forretningsordenen, hvori man kunde ønske en Forandring i et bestemt givet Tilfælde, skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at jeg ikke troer, at det, ved den Affattelse af § 29, det har foreslaaet, vil opnaae denne Hensigt. Der staaer nemlig: „under særegne Omstændigheder kan der afviges o. s. v.“, men en Forklaring af disse Ord, hvilke Omstændigheder der er særegne, er, saaledes som Paragraphen nu lyder, aldeles overladt til Formanden. Da nu efter Redactionen af de tilsvarende Paragrapher i de forffjellige Things Forretningsordener den afgjørende Bestemmelse heraf ogsaa er lagt i Formandens Haand, saa seer jeg ikke, at man gjør det lettere ved den foreliggende Paragraph at faae saadanne Afvigelser besluttede, naar Omstændighederne ere særdeles paatrængende, eller særegne Omstændigheder ere tilstede, naar Afgjørelsen ogsaa her ligger i een Mands Haand. Formanden kan sige: Jeg betragter ikke disse Omstændigheder som særegne eller som særdeles paatrængende; det ene forekommer mig at være som det andet. Vil man imidlertid lægge hele Afgjørelsen af, hvorvidt en saadan Afvigelse fra Forretningsordenen skal finde Sted eller ikke, i Formandens Haand,